

3. Dokumentem będącym dowodem świadczenia usług wymienionych w ust. 2 jest łączna faktura wystawiona przez podatnika w walucie obcej osobie zagranicznej, o której mowa w ust. 1, oraz dowód zapłaty.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

176

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 maja 1993 r.

w sprawie podatku od towarów i usług.

Na podstawie art. 21 ust. 9 pkt 1, art. 23 pkt 2, art. 24 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 39 ust. 2 oraz art. 50 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przypadki traktowania na równi z zakupem przyjęcia przez podatnika w odpłatne użytkowanie środków trwałych należących do osób trzecich, a także zasady zwrotu różnicy podatku z tego tytułu,
- 2) przypadki i warunki zwrotu podatku naliczonego przy nabyciu towarów zaliczonych do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, służących całkowicie lub częściowo czynnościom zwolnionym od podatku,
- 3) warunki i tryb wypłaty zaliczek, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, oraz przypadki zwrotu zaliczek wraz z oprocentowaniem,
- 4) zasady wystawiania i przechowywania rachunków (faktur), w tym także rachunków uproszczonych,
- 5) zakres niektórych usług wymienionych w art. 39 ust. 1 ustawy, których świadczenie traktuje się na równi z eksportem usług,
- 6) listę towarów i usług, do których sprzedaży lub świadczenia w kraju stosuje się stawkę 0%, oraz przypadki, gdy sprzedaż towarów do wolnych obszarów celnych jest traktowana na równi z eksportem.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127),
- 2) podatku — rozumie się przez to podatek od towarów i usług,
- 3) podatku naliczonym — rozumie się przez to sumę kwot podatku określonych w rachunkach (fakturach) stwierdzających nabycie towarów lub usług, z uwzględnieniem rabatów określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a w przypadku importu — sumę kwot podatku wynikających z dokumentów odprawy celnej,
- 4) podatniku — rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług,
- 5) podmiotach — rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne,

- 6) zakupach inwestycyjnych — rozumie się przez to zakupy towarów lub usług zaliczonych na podstawie odrębnych przepisów do środków trwałych i wartości niematerialnych lub prawnych,
- 7) numerze identyfikacyjnym — rozumie się przez to numer nadawany podatnikom zarejestrowanym na podstawie art. 9 ust. 2 i art. 46 ust. 2 ustawy,
- 8) numerze tymczasowym — rozumie się przez to numer REGON lub PESEL, używane tymczasowo zamiast numeru identyfikacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 11 pkt 2 ustawy,
- 9) fakturze — rozumie się przez to rachunek (fakturę) określony w art. 32 ust. 1 ustawy,
- 10) sprzedaży — rozumie się przez to czynności określone w art. 2 ust. 1—3 ustawy, z wyjątkiem importu towarów,
- 11) sprzedawcy — rozumie się przez to podatnika dokonującego sprzedaży,
- 12) nabywcy — rozumie się przez to podmioty, na których rzecz dokonywana jest sprzedaż,
- 13) zarejestrowanym podatniku — rozumie się przez to podatnika zarejestrowanego na podstawie art. 9 oraz art. 46 ustawy.

Rozdział 2

Przyjęcie środków trwałych w odpłatne użytkowanie

§ 3. Na równi z zakupem środków trwałych traktuje się przyjęcie ich w odpłatne użytkowanie przez podatników, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami, wydanymi na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) oraz art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127), środki te zaliczane są do składników majątku użytkownika.

§ 4. 1. W przypadku przyjęcia środków trwałych w odpłatne użytkowanie, o którym mowa w § 3, ustalenie różnicy podatku oraz jej zwrot następują według zasad przewidzianych w ustawie dla nabycia takich środków na podstawie umowy sprzedaży.

2. Do rozliczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 6 ustawy, podatnik dołącza odpis umowy, na której podstawie przyjął środki trwałe w odpłatne użytkowanie.

Rozdział 3

Zwrot podatku naliczonego

§ 5. Zarejestrowani podatnicy wykonujący czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy mają prawo do zwrotu podatku naliczonego przy zakupie lub imporcie następujących towarów służących całkowicie lub częściowo tym czynnościom:

- 1) urządzenia do uboju bydła i trzody (SWW 0782-11),
- 2) urządzenia do przygotowywania tusz (SWW 0782-12),
- 3) urządzenia do uboju drobiu (SWW 0782-32),
- 4) urządzenia do przerobu mleka (SWW 0782-41).

§ 6. Zwrot podatku naliczonego przy nabyciu towarów wymienionych w § 5 nie przysługuje podatnikom, którzy:

- 1) zostali zwolnieni z podatku na podstawie art. 14 ust. 1, 2, 5 i 6 ustawy lub wybiorą zwolnienie w ciągu trzech lat od końca miesiąca, w którym towar został nabyty,
- 2) nie dokonali zapłaty za towary, od których przysługuje zwrot podatku naliczonego,
- 3) zaliczyli do kosztów uzyskania przychodów kwotę podatku naliczonego od towarów wymienionych w § 5,
- 4) darowali, odprzedali, wydzierżawili, wynajęli lub oddali w nieodpłatne używanie towar objęty zwrotem podatku w ciągu trzech lat od końca miesiąca, w którym został nabyty.

§ 7. Zwrot podatku naliczonego, o którym mowa w § 5, dotyczący zakupów związanych:

- 1) w całości ze sprzedażą zwolnioną od podatku nie może być większy od kwoty podatku naliczonego zawartego w fakturze dotyczącej zakupu,
- 2) częściowo ze sprzedażą zwolnioną od podatku nie może być większy od kwoty podatku naliczonego zawartego w fakturze, odpowiadającej procentowemu udziałowi wartości sprzedaży zwolnionej w wartości sprzedaży ogółem.

§ 8. 1. Zwrot podatku naliczonego następuje na wniosek podatnika składany we właściwym urzędzie skarbowym.

2. Do wniosku o zwrot podatku naliczonego należy dołączyć kopię faktury lub dokumentu odprawy celnej, dotyczących towarów wymienionych w § 5, wraz z kopią potwierdzenia zapłaty.

3. Urząd skarbowy dokonuje zwrotu podatku naliczonego na rachunek podatnika nie później niż w ciągu 60 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 9. 1. W przypadku zaistnienia którejkolwiek z okoliczności wymienionych w § 6 podatnik, który otrzymał zwrot podatku naliczonego na podstawie przepisów rozporządzenia, obowiązany jest zwrócić kwotę tego podatku wraz z oprocentowaniem w ciągu 15 dni od końca miesiąca, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające zwrot.

2. Do oprocentowania zwrotu kwoty podatku przez podatnika stosuje się odrębne przepisy dotyczące oprocentowania zaległości podatkowych.

Rozdział 4

Zwrot podatku naliczonego w formie zaliczki

§ 10. Podmiotom, które przed powstaniem obowiązku podatkowego w podatku dokonały zakupów inwestycyjnych, przysługuje prawo do zwrotu podatku naliczonego.

§ 11. 1. Zwrot podatku naliczonego przysługuje podmiotom, które:

- 1) złożyły zgłoszenie rejestracyjne i otrzymały numer identyfikacyjny,
- 2) nie podjęły czynności podlegających opodatkowaniu,
- 3) dokonały zakupów inwestycyjnych, których wartość wynosi co najmniej 5 mld zł,
- 4) w całości uregulowały należność z tytułu dokonanych zakupów inwestycyjnych,
- 5) przedstawiły rachunek (fakturę), z którego wynika kwota podatku naliczonego,
- 6) złożyły oświadczenie, że:
 - a) zakupy inwestycyjne będą służyć czynnościom podlegającym opodatkowaniu podatkiem,
 - b) po rozpoczęciu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podmiot nie wybierze zwolnienia od podatku na podstawie art. 14 ust. 6 ustawy,
 - c) w ciągu trzech lat następujących po upływie roku, w którym rozpoczęto wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu, podmiot nie wybierze zwolnienia od podatku na podstawie art. 14 ust. 2 lub 5 ustawy,
 - d) nie złożą wniosku o wydanie przez właściwy urząd skarbowy decyzji w sprawie opłacania podatku dochodowego w formie zryczałtowanej,
 - e) prowadzą ewidencję, o której mowa w art. 27 ust. 4 ustawy, w części dotyczącej zakupów,
 - f) pierwsze czynności podlegające opodatkowaniu będą dokonane nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia dokonania pierwszego zakupu inwestycyjnego.

2. Kwota należności, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie obejmuje podatku.

§ 12. 1. Zwrot podatku naliczonego następuje w formie zaliczki.

2. Wypłata zaliczki dokonywana jest na wniosek podmiotu, który dokonał zakupu inwestycyjnego; do wniosku dołącza się:

- 1) kopię dokumentu potwierdzającego zapłacenie należności obejmującej podatek naliczony z tytułu dokonania zakupów inwestycyjnych,
- 2) oświadczenie, o którym mowa w § 11 ust. 1 pkt 6.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, rozpatruje właściwy urząd skarbowy.

§ 13. Urząd skarbowy odmówi wypłaty zaliczki, jeżeli nie zostaną spełnione warunki przewidziane w § 11 lub powstanie uzasadnione domniemanie, że przedstawione dokumenty nie uwiarygodniają związku zakupu inwestycyjnego z działalnością opodatkowaną.

§ 14. 1. Zaliczka wypłacana jest za okresy kwartalne w dwóch równych ratach.

2. Pierwsza rata zaliczki wypłacana jest w terminie do 60 dni po upływie kwartału, w którym złożono wniosek określony w § 12 ust. 2, a druga rata — w terminie do 30 dni, licząc od dnia wypłacenia pierwszej raty.

3. Zaliczka wypłacana jest na podany w zgłoszeniu rejestracyjnym rachunek bankowy podmiotu.

§ 15. 1. Podmiot obowiązany jest do zwrotu otrzymanej zaliczki wraz z oprocentowaniem, jeżeli:

- 1) nie spełni warunków deklarowanych w oświadczeniu, o którym mowa w § 11 ust. 1 pkt 6,
- 2) zakup inwestycyjny, w terminie trzech lat od dnia otrzymania pierwszej raty zaliczki, został zbyty, wydzierżawiony, wynajęty lub oddany do używania na podstawie umów o podobnym charakterze,
- 3) otwarto likwidację, ogłoszono upadłość lub zaprzestano działalności w terminie trzech lat od dnia otrzymania pierwszej raty zaliczki,
- 4) dokona zbycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanych części w terminie trzech lat od dnia otrzymania pierwszej raty zaliczki.

2. Przez pojęcie zaprzestania działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się również wstrzymanie wykonywania inwestycji w okresie dłuższym niż sześć miesięcy.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 podmiot obowiązany jest zawiadomić właściwy urząd skarbowy i zwrócić zaliczkę, wraz z oprocentowaniem naliczonym od dnia otrzymania poszczególnych rat zaliczki, w terminie 15 dni od końca miesiąca, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające zwrot.

4. Do oprocentowania zwracanych zaliczek stosuje się przepisy dotyczące odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

§ 16. Kwota podatku naliczonego, która nie została wypłacona w formie rat zaliczki, zwiększa kwotę podatku naliczonego za pierwszy okres rozliczeniowy, za który składana jest deklaracja podatkowa, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy.

Rozdział 5

Faktury i rachunki uproszczone

§ 17. Do wystawiania faktur obowiązani są podatnicy mający numer identyfikacyjny lub posługujący się numerem tymczasowym, jeżeli nie korzystają ze zwolnień określonych w art. 14 ust. 1, 2, 5 i 6 ustawy oraz nie wykonują wyłącznie czynności wymienionych w art. 7 ust. 1 ustawy.

§ 18. Do otrzymywania faktur uprawnieni są wyłącznie:

- 1) podatnicy, o których mowa w § 17,
- 2) podatnicy mający numer identyfikacyjny lub posługujący się numerem tymczasowym:
 - a) wykonujący wyłącznie czynności określone w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy, jeżeli korzystają ze zwrotu podatku naliczonego na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy,
 - b) jeżeli korzystają ze zwrotu podatku naliczonego na podstawie art. 23 pkt 2 ustawy,
- 3) nabywcy, na których rzecz dokonywana jest sprzedaż towarów i usług wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia,
- 4) nabywcy eksportowanych towarów i usług,
- 5) uprawnione przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne oraz członkowie personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych.

§ 19. 1. Faktura stwierdzająca dokonanie sprzedaży zawiera co najmniej:

- 1) imiona i nazwiska lub nazwy sprzedawcy i nabywcy oraz ich adresy,
- 2) numery identyfikacyjne lub numery tymczasowe sprzedawcy i nabywcy,
- 3) datę wystawienia i numer kolejny faktury, oznaczonej jako „faktura VAT”,
- 4) datę sprzedaży lub otrzymania zaliczki,
- 5) nazwę towaru lub usługi,
- 6) jednostkę miary i ilość sprzedanych towarów lub zakres wykonanych usług,
- 7) ceny jednostkowe towarów lub usług bez kwoty podatku,
- 8) wartość sprzedanych towarów lub wykonanych usług bez kwoty podatku,
- 9) stawki i kwoty podatku,
- 10) wartość sprzedanych towarów lub wykonanych usług wraz z podatkiem oraz zwolnionych od podatku,
- 11) kwotę należności ogółem wraz z należnym podatkiem, wyrażoną liczbowo i słownie,
- 12) podpisy osób uprawnionych do wystawienia i otrzymania faktury.

2. Podatnik, który posługuje się numerem tymczasowym, ma obowiązek uzupełnić dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przez dopisanie przy numerze REGON lub PESEL wyrazów „numer tymczasowy”.

3. W przypadku sprzedaży towarów i usług objętych stawką niższą niż określona w art. 18 ust. 1 ustawy oraz towarów i usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, dane, o których mowa w ust. 1 pkt 6, obejmują również symbol towaru lub usługi określony w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce państwowej.

4. W przypadku sprzedaży dokonywanej na podstawie pisemnego zamówienia lub oferty, dane, o których mowa w ust. 1 pkt 12, nie muszą zawierać podpisu nabywcy. Fakturę wystawia się wówczas na podstawie oświadczenia nabywcy uprawnionego do otrzymania faktury, złożonego w zamówieniu lub ofercie.

5. Faktury wystawiane nabywcom określonym w § 18 pkt 3—5 mogą nie zawierać danych określonych w § 19 ust. 1 pkt 2 i 12 dotyczących nabywcy, a podpis osoby uprawnionej do wystawiania faktur może być zastąpiony na fakturach wystawianych nabywcom określonym w § 18 pkt 3 danymi umożliwiającymi identyfikację tej osoby.

6. W fakturze należy wyodrębnić kwoty wartości sprzedanych towarów lub wykonanych usług opodatkowanych różnymi stawkami podatku (22%, 7% i 0%).

§ 20. Fakturę wystawia się w terminie 7 dni od dnia wydania towaru lub wykonania usługi.

§ 21. 1. Jeżeli sprzedawca otrzymał przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi jednorazowo lub w ratach co najmniej połowę ceny, obowiązany jest wystawić fakturę z chwilą otrzymania od nabywcy kwoty wynoszącej co najmniej 50% ceny towaru lub usługi; § 20 stosuje się odpowiednio.

2. Fakturę wystawia się również z chwilą pobrania przez sprzedawcę każdej kolejnej przedpłaty, zaliczki, zadatku i raty, przekraczającej kwotę, o której mowa w ust. 1; § 20 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 1 i 2, nie obejmują całej ceny, sprzedawca w ostatniej z wystawionych faktur podaje kwotę stanowiącą różnicę między ceną a kwotą pobranych zaliczek, zadatków, przedpłat i rat.

4. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują całą cenę towaru lub usługi, sprzedawca nie wystawia faktury w terminie określonym w § 20.

§ 22. 1. Jeżeli odrębne przepisy wydane na podstawie ustawy określają inny moment powstania obowiązku podatkowego niż ustalony w art. 6 ust. 1—9 ustawy, fakturę, z zastrzeżeniem ust. 2, wystawia się z chwilą powstania obowiązku podatkowego.

2. W przypadku sprzedaży towarów i usług wymienionych w załączniku nr 1, fakturę wystawia się nie później niż z chwilą powstania obowiązku podatkowego.

§ 23. 1. W przypadku gdy po wystawieniu faktury udzielono rabatów określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, podatnik udzielający rabatu wystawia fakturę korygującą. Przepisy § 17 i 18 stosuje się odpowiednio.

2. Faktura korygująca zawiera co najmniej:

- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia,
- 2) dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) określone w § 19 ust. 1 pkt 1—4,
 - b) określone w § 19 ust. 1 pkt 5—11, odnoszące się do towarów lub usług objętych rabatem,
- 3) kwotę i rodzaj udzielonego rabatu,
- 4) kwotę zmniejszenia podatku należnego,
- 5) podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury korygującej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) zwrotu sprzedawcy towarów oraz zwrotu nabywcy kwot nienależnych, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy,
- 2) zwrotu nabywcy zaliczek, przedpłat, zadatków lub rat, o których mowa w art. 6 ust. 8 ustawy.

4. Nabywca otrzymujący fakturę korygującą obowiązany jest do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za miesiąc, w którym fakturę otrzymał.

§ 24. 1. Fakturę korygującą wystawia się również, jeżeli sprzedawca i nabywca podwyższyli cenę po wystawieniu faktury. Przepisy § 17 i 18 stosuje się odpowiednio.

2. Faktura korygująca zawiera co najmniej:

- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia,
- 2) dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) określone w § 19 ust. 1 pkt 1—4,
 - b) określone w § 19 ust. 1 pkt 5—11, odnoszące się do towarów lub usług objętych podwyżką ceny,
- 3) kwotę podwyższenia ceny bez podatku,
- 4) kwotę podwyższenia podatku należnego,
- 5) podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury korygującej.

3. Nabywca otrzymujący fakturę korygującą ma prawo do podwyższenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za miesiąc, w którym fakturę otrzymał.

§ 25. Faktury korygujące, o których mowa w § 23 i 24, muszą zawierać wyraz „KOREKTA”.

§ 26. Jeżeli podatnik sprzedał towar w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję, wartości opakowania nie uwzględnia się w fakturze.

§ 27. Fakturami mogą być również bilety jednorazowe wydawane przez podatników uprawnionych do świadczenia usług polegających na przewozie osób: kolejami normalnotorowymi (KU 50 101, 50 201), taborem samochodowym (KU 51 101), środkami transportu żeglugi śródlądowej i przybrzeżnej (KU 53 101), samolotami i helikopterami (KU 54 101), jeżeli zawierają następujące dane:

- 1) nazwę i numer identyfikacyjny sprzedawcy,
- 2) numer i datę wystawienia biletu,
- 3) odległość taryfową nie mniejszą niż 50 km,
- 4) kwotę należności wraz z podatkiem,
- 5) kwotę podatku.

§ 28. 1. Jeżeli podatnik nie jest obowiązany do wystawiania faktur na zasadach określonych w § 17 i 18, wystawia wówczas nabywcy rachunek uproszczony.

2. Podatnicy świadczący usługi, w tym również w zakresie handlu i gastronomii, wystawiają rachunki uproszczone osobom fizycznym nie prowadzącym działalności gospodarczej na ich żądanie.

§ 29. 1. Rachunek uproszczony zawiera co najmniej:

- 1) imiona i nazwiska lub nazwy sprzedawcy i nabywcy oraz ich adresy,
- 2) datę wystawienia i numer kolejny rachunku, oznaczonego jako „rachunek uproszczony”,
- 3) nazwę towaru lub usługi oraz ich ceny jednostkowe,
- 4) jednostkę miary i ilość sprzedanych towarów lub zakres wykonanych usług,
- 5) wartość sprzedanych towarów i wykonanych usług,
- 6) kwotę podatku — jeżeli sprzedaż podlega opodatkowaniu,
- 7) podpis osoby upoważnionej do wystawienia rachunku uproszczonego.

2. Dane określone w ust. 1 pkt 1 dotyczące nabywcy będącego osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej umieszcza się w rachunku uproszczonym na żądanie.

3. Przepis § 19 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 30. 1. Rachunki korygujące dotyczące rachunków uproszczonych wystawiane są w przypadkach określonych w § 23 i 24 i zawierają co najmniej:

- 1) numer oraz datę wystawienia rachunku korygującego,
- 2) dane zawarte w rachunku uproszczonym, którego dotyczy rachunek korygujący,
- 3) kwotę rabatu lub kwotę podwyższenia ceny bez podatku,
- 4) kwotę podwyższenia lub obniżenia podatku należnego, jeżeli sprzedaż podlega opodatkowaniu,
- 5) podpis osoby upoważnionej do wystawienia rachunku korygującego.

2. Przepisy § 23 ust. 4 i § 24 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 31. 1. Faktura, rachunek uproszczony, faktura korygująca i rachunek korygujący rachunek uproszczony wystawiane są co najmniej w dwóch egzemplarzach, przy czym oryginał otrzymuje nabywca, a kopię zatrzymuje sprzedawca.

2. Oryginał faktury musi zawierać wyraz „ORYGINAŁ”, a kopia faktury — wyraz „KOPIA”.

3. Podstawę do obniżenia przez nabywcę kwoty podatku należnego stanowi wyłącznie oryginał faktury lub faktury korygującej.

4. W przypadku gdy sprzedaż towarów lub świadczenie usług zostało udokumentowane fakturą lub fakturą korygującą wystawioną sprzecznie z przepisami rozporządzenia, faktura nie stanowi podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego.

5. Jeżeli sprzedaż została udokumentowana fakturą lub rachunkiem uproszczonym, w których wykazano różne kwoty podatku, podatek należny ustala się na podstawie faktury lub rachunku uproszczonego zawierającego wyższą kwotę podatku.

§ 32. 1. Jeżeli oryginał faktury, faktury korygującej, rachunku uproszczonego lub rachunku korygującego rachunek uproszczony ulegnie zniszczeniu albo zaginie, sprzedawca ponownie wystawia fakturę lub rachunek zgodnie z danymi zawartymi w kopii faktury lub rachunku.

2. Faktura lub rachunek wystawiony ponownie musi zawierać wyraz „DUPLIKAT”.

§ 33. 1. Podatnicy obowiązani są przechowywać oryginały i kopie faktur, faktur korygujących, rachunków uproszczonych i rachunków korygujących rachunki uproszczone w okresie 5 lat, licząc od końca roku, w którym wystawiono fakturę lub rachunek.

2. Jeżeli faktura została wystawiona na podstawie oświadczenia złożonego w zamówieniu lub ofercie, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także oryginału oraz kopii zamówienia lub oferty.

Rozdział 6

Sprzedaż traktowana na równi z eksportem oraz sprzedaż towarów i usług w kraju objęta stawką 0%

§ 34. Przez usługi związane bezpośrednio z eksportem towarów rozumie się:

- 1) usługi dotyczące towarów eksportowanych, polegające na ich pakowaniu, przewozie do miejsc formowania przesyłek zbiorowych, składowaniu, przeładunku, waznieniu, kontrolowaniu, nadzorowaniu bezpieczeństwa przewozu, a także wykonywaniu innych czynności o podobnym charakterze,
- 2) usługi świadczone na podstawie umowy maklerskiej, agencyjnej, zlecenia, pośrednictwa, komisju lub innych umów o podobnym charakterze, dotyczące towarów eksportowanych.

§ 35. Ustala się listę towarów i usług, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia, do których sprzedaży lub świadczenia w kraju stosuje się stawkę 0%.

§ 36. 1. Stawkę podatku 0% stosuje się również do sprzedaży w kraju:

- 1) podręczników szkolnych i akademickich, dotowanych na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) wydawnictw dziełowych (SWW 2712) wydawanych w kraju, o nakładzie jednorazowym do 1000 egzemplarzy.

2. W razie przekroczenia nakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w ciągu 3 lat od końca miesiąca, w którym zakończono druk przez to samo wydawnictwo, lub reedycji książki przez inne wydawnictwo w ciągu 3 lat od końca miesiąca, w którym zakończono druk, stosuje się stawkę podatku 7%, w pierwszym przypadku na obydwie edycje, w drugim przypadku na reedycję.

§ 37. 1. Stawkę podatku 0% stosuje się również do sprzedaży w kraju leków podstawowych i leków uzupełniających oraz do sprzedaży sporządzanych w aptece na podstawie recepty lekarskiej leków recepturowych, o których mowa w art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422).

2. Stawkę podatku 0% stosuje się również do leków nie objętych wykazami, o których mowa w ust. 1, oraz artykułów sanitarnych sprzedanych na podstawie recepty wystawionej przez lekarza lub lekarza dentyście osobom chorującym na wrodzoną lub nabytą chorobę przewlekłą oraz chorobę zakaźną, w trybie art. 8, 9 i 11 ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne.

§ 38. Stawkę podatku 0% stosuje się do wynajmu powierzchni wystawienniczej, w związku ze świadczeniem usług związanych z organizacją wystaw i targów (KU 65 101) na rzecz osób zagranicznych w rozumieniu przepisów prawa dewizowego nie będących podatnikami podatku od towarów i usług, za które zapłata pobierana jest w walucie obcej, na podstawie faktury wystawionej przez usługodawcę.

§ 39. 1. Stawkę podatku 0% stosuje się do sprzedaży towarów do wolnych obszarów celnych umiejscowionych na terenie lotniczego, morskiego lub rzeczno-przebiegu granicznego, przeznaczonych do odprzedaży podróżnym.

2. Stawkę podatku 0% stosuje się do:

- 1) usług polegających na przesyłaniu energii elektrycznej przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (tranzyt),
- 2) usług remontowych statków morskich, świadczonych na rzecz osób zagranicznych w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, nie będących podatnikami podatku od towarów i usług,
- 3) usług polegających na naprawie, uszlachetnianiu, przerobieniu lub przetwarzaniu towarów przywiezionych na polski obszar celny na czas oznaczony, jeśli towary te zostaną wywiezione za granicę zgodnie z warunkami określonymi w przepisach celnych.

§ 40. 1. Stawkę podatku 0% stosuje się do zamawianych przez Ministra Obrony Narodowej i przyjmowanych przez odbiór wojskowy towarów wojskowych określonych w odrębnej liście zatwierdzonej przez Ministra Finansów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do towarów wojskowych sprowadzanych z zagranicy przez Ministra Obrony Narodowej bezpośrednio lub za pośrednictwem uprawnionych jednostek obrotu.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 maja 1993 r. (poz. 176)

Załącznik nr 1

WYKAZ TOWARÓW I USŁUG, KTÓRYCH SPRZEDAŻ UPOWAŻNIA DO WYSTAWIANIA RACHUNKÓW VAT WSZYSTKIM NABYWCOM

1. Dostawy energii elektrycznej i ciepłej (SWW 03, KU 72 101, KU72 701).
2. Dostawy gazu przewodowego (SWW 0222, KU 72 801).
3. Świadczenie usług telekomunikacyjnych (KU 59 101).

Załącznik nr 2

LISTA TOWARÓW I USŁUG OBJĘTYCH STAWKĄ PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG W WYSOKOŚCI 0%

Poz.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów (Klasyfikacji usług)	Nazwa towaru (grupy towarów), nazwa usługi
1	082	Maszyny, urządzenia i narzędzia, rolnicze i dla gospodarki leśnej
2	1026-6	Przyczepy ciągnikowe rolnicze
3	1031-1, -2	Ciągniki kołowe jednoosiowe, dwuosiowe rolnicze
4	123	Nawozy sztuczne, składniki chemiczne mieszanek paszowych
	1431	Wapno
	1432	Nawozy wapniowe i wapniowo-magnezowe
5	1246	Pestycydy
6	26	Pasze przemysłowe i produkty utylizacyjne
7		Usługi magazynowania rezerw dla celów obronności i bezpieczeństwa wykonywane na zlecenie

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 maja 1993 r.

w sprawie zasad i warunków oraz trybu i sposobu odliczania od podatku od towarów i usług kwot wydatkowanych przez podatników przy nabyciu kas rejestrujących.

Na podstawie art. 29 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy podatku od towarów i usług, świadczący usługi, w tym również w zakresie handlu i gastronomii, na rzecz osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej, którzy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127), zwanej dalej „ustawą”, obowiązani do stosowania kas rejestrujących, mogą dokonać odliczenia od podatku od towarów i usług, zwanego dalej „podatkiem”, kwot wydatkowanych przy nabyciu kas rejestrujących.

§ 2. 1. Odliczenia, o których mowa w § 1, mogą dokonać podatnicy, którzy zgodnie z odrębnymi przepisami zainstalowali i użytkują kasy rejestrujące, zarejestrowane we właściwym urzędzie skarbowym.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, którzy nie zainstalowali kas rejestrujących do dnia 1 stycznia 1994 r. lub zainstalowali, lecz nie użytkują ich od tej daty, tracą prawo do odliczenia, o którym mowa w § 1.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy:

- 1) pomimo osiągnięcia kwoty obrotów określonej na podstawie art. 52 ust. 2 ustawy, powodującej powstanie obowiązku stosowania kas rejestrujących, nie zainstalowali ich w terminach określonych w powołanym przepisie ustawy lub pomimo ich zainstalowania nie użytkują kas rejestrujących,
- 2) zainstalowali kasy rejestrujące nie odpowiadające kryteriom oraz warunkom technicznym wynikającym z odrębnych przepisów.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 29 ust. 3 pkt 2 ustawy zostali zwolnieni na czas oznaczony z obowiązku stosowania kas rejestrujących.

§ 3. 1. Kwota odliczenia, przypadająca na jedną kasę, nie może przekroczyć 50% ceny zakupu, jednak nie więcej niż 10 mln zł.

2. Cena zakupu, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje kwoty podatku naliczonego.

§ 4. 1. Odliczenia dokonuje się od podatku należnego, w sześciu równych ratach miesięcznych, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto użytkowanie kasy rejestrującej.

2. Odliczenia dokonuje się poprzez zwiększenie podatku naliczonego za dany miesiąc o kwotę raty.